

REVISTA

Peret

(Del llibre inèdit TIPUS)

Feia estona ja que els crits de l'àvia ressonaven per la entrada de la masia, com si la vella ronyosa i malcarada s'hagués afollat.

— Deixa que't trobi, bordegàs del diable; deixa que pugui haver-te, esquitx de lladre, que ja t'adobaré!...; prou et juro que n'heuràs memòria per a sempre de aquesta malifeta...; ja apendràs a no ésser llarg de dits, mal hagi d'escapsar-te'ls! Hom s'escarrassa tota la setmana treballant...: que ara cap a l'aviram; que ara ja somera; més tard, l'hor; ja els quefers de la cambra o les hores de l'àpat...; per què, després...? per què el dia que amb prou penes i treballs pot una arribar a fer-se un requisit, vingui la malestruga d'un vailet, més empipador que setze, i d'amagat us furti la paga tan ansiejada?... Oh no!... Però deixa que't trobi...! Ja sortiràs, ja, una hora o altra! .. —

L'àvia, tot rondinant prengué un agavell de verdura per al bestiar i eixí al defòra. L'entrada restà quieta com un cementir; potser amb el contrast del brigit d'alhora, esdevingué a la faisó de les dels casals ròncs, abandonats de llarga data. En l'ambient s'oïa el vol d'una mosca i el cruixir de les fulles de canyot per a les vaques, que en una fila, vora el portal, segat de fresc anava esmortuïnt-se.

De darrera una estiba de saques de segó es redressà la testa més xamosa d'infant que jamai ulls camperols podessin haver vist. Testa blonda, daurada, com si en ella els raigs de sol es nuessin, enellant-se i deixant-se caure damunt del front, onejants, com una carícia Testa d'ulls blaus i immensos, com lluminars de cel a trenc d'auba... i per boqueta una poncella de lys humida de rosada.

Peret ha hagut esment de l'eixida de l'àvia, i, primer rezelós, després confiat, ha sortit de l'amagatall, convençut de que quan l'àvia tornés potser ja ni's recordaria de l'esdeingut.

Més, no passa així; puix tan bon punt

la vella petja de nou l'entrada i albira a en Peret, s'atura, i cautelosa, sens fer bruit, s'apropa a espatlles del vailet, al qui, en havent-lo a tret, li venta un revés, que ressona en l'ambient com una blasfèmia en un santuari.

— Així s'avispen, mala sort!... Ja t'ensenyaré per a un altre dia, menjar-te l'atmetllat... lladre, pocavergonya!... Gana patiràs tot avui i no haig d'ésser jo la qui escolti tos planys... —

I, ajuntant a la paraula, el gest, prengué a en Peret per la cintura i, plagant-lo de surres, se l'en pujà escales amunt tancant-lo a les golfes.

Aquell vailet de cinc anys, sapigué romandre mut a l'escomesa de l'àvia; més, quan oí darrera seu el petar de la porta que l'empresonava, lliurà son pit amb un jeme profund, mentre dues llàgrimes grossíssimes queien de sos ulls, cara avall. Pobre infantó!, ses galtes casi eren morades per les bofetades i en son dors bullien les senyals que deixà el flagell dels dits ossosos de l'àvia.

Era gairebé migdia, i en les golfes, plenes de sol, s'hi respirava la beatitud de l'hora, en el temps de tardor. En un

recó, ajassat damunt d'un tròs d'estora vella, «Diamant», el ca, el gran amic de en Peret, somniava; i, de tant en tant, es removia, tot llepant-se el morro i esbufegant de delícia.

Tantost Peret l'albirà, se li cegaren les llàgrimes i amorós, suau, tendre com un àngel, s'hi apropà a amoixar-lo. El ca obrí els ulls i feu un badall a plaer. Llavors amb veu dolcíssima, amb aquest tò tan acariciant que sols els infants saben parlar al cor, digué Peret a «Diamant»:

— O, «Diamant» meu!, ja pots estar ben content, ja; que si l'àvia sapigués que has sigut tu...! —

FRANSS OPALIINÆ

GLOSES

La rifa de Nadal

No se'm pot dir jugador pel sol fet d'haver comprat un vigèssim de la rifa de Nadal, com tampoc se'm pot acusar de ximple si en aquest tròs de paper, guardat amb pany i clau i forrellac, hi diposito totes les meves esperances.

Perquè jo no nego, senyors meus, que he adquirit el vigèssim amb el convenciment de que resultarà premiat i en aquesta seguretat em passo els dies distribuïnt mentalment l'import del premi.

Còm gosa l'esperit, barrejant xifres i més xifres, que totes són, als nostres ulls, fortunes imaginàries que sols poden venir a nosaltres pel voler de la sort!...

A compte de la felicitat més sòlida i metàl·lica que em pervindria amb «la grossa», per modest exemple, vaig fruïnt cada dia un xic de la més dolcíssima felicitat de creure'm ric sense ésser-ho, i per tant, sense el neguitós temor de tornar-me pobre, que els rics de debò deuen sofrir.

I, pensant així, arribo a desitjar que no en surti de premiat aquest vigèssim que em dona ara, solament ara, la felicitat d'una esperança que per sort és molt difícil que arribi a ésser realitat un dia

XIXU

CASA GRIVÉ

Travesseres, 24

Aquesta Casa té muntat un taller per a la confecció expressa i arreglo de mitges i mitjons en cotó, fil, sedalina o llana, segons el que convingui per la temporada, disposant per a fer-ho, d'excel·lents màquines *Clæs* i *Seiffert* (moderns sistemes alemanys.)

Adobs químics

Importació de primeres matèries

Superfosfats minerals : Sulfat amoníac : Nitrat de sosa
Sals potàssiques : Sofres : Sulfat de coure, etc., etc.

Fabricació especial de matèria orgànica a Canovellas

Compra i venda de Cereals i Farines

Aigües potables per a arrendar

Guano

MARCA DE

Vallesà

FABRICA

LLUÍS SERRA I GUARDIA
GRANOLLERS DEL VALLÈS

Fàbrica: Carrer de Barcelona : Despatx central: Riçoma, 79 i 81

SUCURSAL A LES FRANQUESES : Telèfon 145